

VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU REPUBLIKE HRVATSKE

Berislavićeva 11

Zagreb 10 000

Putem:

Trgovački sud u Splitu

Sukoišanska 6

21 000 Split

Na: Poslovni broj: 1.St-19/2015-749

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

IZ RUKE

Preko pošte

12 -01- 2021

predano za poštu obično-prep. dne. 09.01. 2021.
POŠTA ZAGREB R. 22045 SP 2
broj primjeraka 3 priloga
taksirano KN POTPIS

Žalitelj:

Stečajni vjerovnik 2. višeg isplatnog reda Krešimir Mitrović, iz Bartolići 11, Zagreb, OIB: 07371632368

ŽALBA

Zbog:

- pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja
- pogodovanja sudu da vjerovnik/dioničar - kupac stekne povlašten položaj i protupravnu materijalnu korist na štetu preostalih dionika u postupku

I. Dana 28. prosinca 2020.g. Trgovački sud u Splitu riješio je u stečajnom postupku nad održivim dužnikom KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d. u stečaju (dalje u tekstu: održivi dužnik) da se razlučnom vjerovniku i dioničaru održivog dužnika imena „Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split“, OIB: 56826138353, dosude nekretnine stečajnog dužnika, i to: Suvlasnički dio 169/1451, k.č.2240/4, ZU 20358, k.o. Split, oranica, površine 1451 m2. za kupoprodajnu cijenu od 62.001,00 kn.

II. Utvrđena vrijednost nekretnine iz točke I. ove žalbe je 152.057,75 kn.

III. Trgovački sud u Splitu po sucu pojedincu, gospodinu Velimiru Vukoviću iz Splita, navodi u svojem dispozitivu da je pobijano rješenje doneseno primjenom pravila iz Ovršnog zakona, koji se u postupku St-19/2015 primjenjuje na temelju članka 247. Stečajnog zakona Republike Hrvatske. Stečajni zakon u tom članku 247. koji propisuje „Unovčenje predmeta na kojima postoji razlučno pravo“ kaže nam da se prijeboj nekretnina vrši prema utvrđenim cijenama nekretnina, koje se putem javnih elektroničkih dražbi prodaju prema pravilima Ovršnog postupka. Za potrebe časnog Suda navodim citat iz Zakona:

Članak 247., stavak (7): „Prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu može izjaviti da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine.“

IV. Obzirom na **razliku između cijene po kojoj je Trgovački sud kupcu dioničaru/vjerovniku održivog dužnika omogućio stjecanje predmetne nekretnine prijebojem i utvrđene vrijednosti nekretnine, a koja iznosi čak 90 tisuća i pedeset i šest kuna i sedamdeset i pet lipa**, Pobjano rješenje omogućuje Kupcu stjecanje protupravne imovinsko-materijalne koristi, a kojim je protupravnim aktom Kupcu omogućen i **povlašten položaj spram svih drugih razlučnih vjerovnika u drugim, do sada provedenim stečajnim postupcima u Republici Hrvatskoj**, koji su nekretnine po završenoj javnoj elektroničkoj dražbi primjenom pravila Ovršnog postupka na temelju članka 247. SZ-a stjecali prijebojem svojih tražbina sa protutražbinama stečajnih dužnika **prema utvrđenoj vrijednosti nekretnina**. Ponovno se dakle kao i u ranijem rješenju istog suda, poslovni broj: 1.St-19/2015-582, istom vjerovniku u postupku, koji je ujedno i dioničar, dakle povezana osoba sa stečajnim dužnikom, omogućuje stjecanje dužnikove imovine bitno ispod zakonski propisanih cijena, na način da je krivo utvrđeno činjenično stanje da „razlučni vjerovnik vrši prijeboj svoje tražbine sa protutražbinom stečajnog dužnika s osnove cijene postignute na javnoj elektroničkoj dražbi“.

V. Omogućavanje osobito povlaštenog položaja vjerovniku ViK Split d.o.o. od strane Trgovačkog suda u Splitu se tako pobijanim Rješenjem potvrđuje kao „nepisano pravilo“ u postupku, a koja je praksa potpuno oprečna dosadašnjoj praksi vođenja stečajnih postupaka u Republici Hrvatskoj i bez presedana narušava povjerenje javnosti i dionika ne samo postupka St-19/2015 nego i svih drugih stečajnih postupaka u rad Trgovačkog suda u Splitu, i direktno ugrožava više no ikada nužnu potrebu očuvanja i poštivanja pravne stečevine Republike Hrvatske.

Tako da ovo pobijano rješenje jasno otvara pitanje potrebe intervencije Uprave za pravosudnu inspekciju Ministarstva pravosuđa i uprave RH, a zbog derogacije zakonskog prava žalbe stečajnih vjerovnika u postupku i Pučke pravobraniteljice.

Molim da se zbog svega navedenog rješenje hitno poništi i donese novo istovrsno rješenje kod kojeg će visina cijene prijeboja iz članka 247. stavka (7) Zakona biti usklađena sa samim Zakonom.

(*preslika pogrešno primjenjene zakonske odredbe iz Zakona je u prilogu žalbe)

Molim isto tako uvaženi Trgovački sud u Splitu da u zakonski propisanom roku žalbu stečajnog vjerovnika u postupku na pobijano rješenje iz naslova, dostavi Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, u skladu sa pravnom stečevinom Republike Hrvatske, i dosadašnjom praksom i propisima kako Europske Unije, tako i Republike Hrvatske, koji sveukupno vrlo transparentno i shvatljivo daju na znanje da stečajni vjerovnici imaju pravo žalbe na sve vrste rješenja donesena u stečajnim postupcima, uključujući i na rješenja o dosudi nekretnina stečajnih dužnika, neovisno o tome da li su sami sudjelovali na javnoj elektroničkoj dražbi. Logično je da je svaka dosuda nekretnina kojom se stečajnom dužniku otuđuje nešto što mu po zakonu pripada, bilo pravo ili imovina, kao što mu se ovim pobijanim rješenjem otuđuje zakonsko pravo da otpiše cjelokupan iznos iz točke II. ove žalbe iz popisa tražbina vjerovnika ViK Split d.o.o., donesena na direktnu i neposrednu štetu preostalih vjerovnika u postupku. I da zbog takve pravne situacije svi vjerovnici, i oni razlučni i oni stečajni jesu kao postojeće

stranke u stečajnom postupku ovlaštene za ulaganje žalbe na ovako neispravno pobijano rješenje kojim se pogoduje samo jednom vjerovniku.

Uvaženom nadležnom tijelu koje je donijelo pobijano rješenje ljubazno i dobronamjerno savjetujem da se za ubuduće prouči „Pouka o pravnom lijeku“ dvadeset do trideset rješenja o dosudi nekretnina u stečajnim postupcima, prema vlastitom odabiru nadležnog suda. I da se ipak donese transparentan konsenzus nadležnih sudaca i Predsjednice suda o tome tko jest, a tko nije ovlašten podnositi žalbe na rješenja o dosudi nekretnina stečajnih dužnika u stečajnim postupcima. Ja sam ih već proučio i u baš svakom takvom postupku našao sam da u rješenjima o dosudi nekretnina u pouci o pravnom lijeku jasno stoji da su stečajni vjerovnici ovlaštene za ulaganje žalbi. Postoji i nekoliko odluka Visokog trgovačkog suda iz kojih se jasno vidi da su žalbe vjerovnika u stečajnim postupcima na rješenja o dosudi nekretnina bile dostavljene u roku višem sudu i da je Visoki trgovački sud odlučivao o tim žalbama i detaljno ispitivao navode žalitelja i priložene dokaze.

Tako da to što se u ovome postupku uporno propušta ispravno napisati pravni lijek i detaljno navesti koje stranke u postupku imaju pravo na isti, ne mijenja na stvarnom činjeničnom stanju da su stečajni vjerovnici u Republici Hrvatskoj, kao uostalom i u cijeloj Europi i SAD, ovlaštene za podnošenje žalbi na sva rješenja donesena u stečajnim postupcima. Dapače, ovaj nepravilan „modus operandi“ samo bespotrebno baca jedno nepovoljno svjetlo na ugled Trgovačkog suda u Splitu, kada govorimo o poznavanju stečajnog prava i poštivanju temeljnih ljudskih prava, te parničnog prava stranki u stečajnim postupcima. Svjetlo je to koje se ukoliko prvostupanjski sud nastavi negirati da su stečajni vjerovnici stranke u stečajnim postupcima godinama neće ugasiti. Utjecat će zasigurno i na povjerenje javnosti u ispravnost i transparentnost rada TS u Splitu, kao i na mišljenje budućih diplomanata prava i ekonomije u Republici Hrvatskoj i široj regiji o tragičnom načinu odnosu prema temeljnim ljudskim pravima u danom postupku.

Stečajni zakon jasno kaže da je prvostupanjski sud isključivo ovlašten ispitati pravodobnost žalbe stečajnih vjerovnika u stečajnom postupku, nakon čega ih je dužan u roku osam dana dostaviti na odlučivanje višem sudu.

Ne može jedan trgovački sud negirati stoljetnu sudačku praksu i zakone koje je donio Sabor na području insolventcijskih postupaka i samostalno tumačiti koji stečajni vjerovnici jesu, a koji nisu ovlaštene za žalbe u stečajnom postupku. To je poruga svim današnjim studentima prava u Hrvatskoj, ali i svim stečajnim vjerovnicima poput radnika i malih dobavljača jer je poruka koja stoji iza takvog čina nedvosmislena – „mi smo iznad Zakona i mi ćemo odrediti tko ima pravo žalbe u kojem stečajnom postupku, a tko ne“. Takva poruka jasno upućuje na ozbiljnu zlouporabu sudačkih ovlasti u jednoj državi članici Europske Unije.

Zahvaljujem Visokom trgovačkom sudu na razmatranju moje žalbe i ispitivanju merituma ove pravne stvari i dokaza iz točki I. – V.

S dužnim poštovanjem, časnome Sudu.

Krešimir Mitrović, dipl.öec., spec.fin.

Rochester Institute of Technology Croatia alumni

Adresa za pismenu:

Bartolići 11, Zagreb 10 00